

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z odwołania R. D.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 11 grudnia 2024 r.,

skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 31 stycznia 2022 r., sygn. akt III AUa 1325/20,

umarza postępowanie kasacyjne.

l.n

UZASADNIENIE

Pełnomocnik Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie złożył do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 31 stycznia 2022 r., sygn. akt III AUa 1325/20, którym zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 6 listopada 2020 r., sygn. akt XIII 1U 14839/18 w ten sposób, że zmieniono zaskarżoną decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie z 28 lipca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury Nr [...] (KRW [...]) w części ustalając, że wysokość emerytury R. D. od 1 października 2017 r. wynosi 52,65% podstawy jej wymiaru, przy przyjęciu 0% podstawy wymiaru za każdy rok służby od 7 czerwca

1982 r. do 1 stycznia 1990 r. oraz oddalił odwołanie w pozostałym zakresie i nie obciążył R. D. kosztami zastępstwa prawnego Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie. W pozostałym zakresie Sąd drugiej instancji oddalił apelację organu rentowego.

W piśmie procesowym z 19 września 2024 r. (data prezentaty) pełnomocnik organu rentowego cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Wobec powyższego zarówno postępowanie w przedmiocie skargi kasacyjnej stało się bezprzedmiotowe, zaś postępowanie podlegało umorzeniu, bowiem odwołujący się nie zaskarżył wyroku skargą kasacyjną, a zatem umorzenie postępowania nie naruszy jego interesów.

Uwzględniając treść powyższego pisma oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł zatem, jak w sentencji postanowienia.

[a.ł]